

17.07.06

37b (משנה ו') → 38b (בלא לוייה)

1. וידבר ה' אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו לאמר פה תברכו את בני ישראל אמור להם: בברכה ה' וישמרד: ס יאר ה' פניו אליך ויחנך: ס ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום: ס ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם: במדבר ו, כב-כו

2. וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם וירד מעשת החטאת והעלה והשלימים: ויקרא ט, כב

3. אלה יעמדו לברך את העם על הר גרזים בעברכם את הידן שמעון ולוי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימן: דברים כז, יב

4. בעת ההוא הבדיל ה' את שבט הלוי לשאת את ארון ברית ה' לעמד לפני ה' לשרתו ולברך בשמו עד היום הזה: דברים י, ח

5. כי בו בחר ה' אלהיך מכל שבטיך לעמד לשרת בשם ה' הוא ובניו כל הימים: דברים יח, ה

6. כי אם אל המקום אשר יבחר ה' אלהיכם מכל שבטיכם לשום את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה: דברים יב, ה

7. מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אצויר את שמי אבוא אליך וברכתך: שמות כ, כ

8. ואברכה מברכה ומקללך אאר ונברכה בך כל משפחת האדמה: בראשית יב, ג

9. טוב עין הוא יברך כי נתן מלחמו לדל: משלי כב, ט

10. כי חנם מזרה הרשת בעיני כל בעל כסף: משלי א, יז

11. אל תלחם את לחם רע עין ואל תתאיו למטעמתי: כי כמו שער בנפשו כן הוא אכל ושתה יאמר לך ולבו בל עמך: משלי כג, ו-ז

12. וענו ואמרו ידינו לא שפכו את הדם הזה ועינינו לא ראו: דברים כא, ז

- I 1 - (משנה ב' - expansion from 'משנה ו' - which must be said בלשון הקודש) - v. 1
- a Differences between recitation outside of מקדש ("במדינה") and recitation in the מקדש
- i 3 independent ברכות (במדינה) vs. 1 ברכה (במקדש)
- ii recitation of ה's Name as cognomen ("אד-ני") vs. as it is written (במקדש)
- iii lift hands even with their shoulders (במדינה) vs. above their heads (במקדש)
- 1 exception: כה"ג never lifts above his head so as not to lift above the ציץ
- 2 dissent: כה"ג - ר' יהודה: כה"ג does lift his hands above ציץ for ברכת כהנים as per v. 2
- b on first phrase – כה תברכו דרשות
- i teaches that it must be said בלשון הקודש
- 1 חכמים: from analogy to v. 3
- 2 ר' יהודה: from "כה"
- ii teaches that it must be recited while standing – from analogy to v. 3
- 1 חכמים: from analogy to v. 3
- 2 ר' נתן: inferred from vv. 4-5
- (a) v. 4 sets up ברכת כהנים as analogue to שירות (עבודה)
- (b) v. 5 teaches that "service" must be done standing
- iii teaches that it must be said with upraised hands (נשיאות כפיים)
- 1 חכמים: inferred from analogy of v. 1 to v. 2
- (a) challenge: ר' יוחנן – only applies to כה"ג and ר"ח and public worship (as was on ר"ח יסון as described in v. 2)
- 2 כל הימים: inferred from v. 5 (הוא ובניו), comparing אהרן to his sons – both with upraised hands – כה"ג
- iv teaches that it must be said בשם המפורש (the Explicit Name of God)
- 1 inferred from end of v. 1 – ושמו את שמי
- (a) however: only applies in מקדש as per v. 6
- (b) alternatively: revamped read of v. 7 leads to same conclusion
- v teaches that all of ישראל – even converts etc. are included (in spite of "בני ישראל") due to "אמור להם"
- vi teaches that it must be said face-to-face (כהנים facing people) from אמור להם
- vii teaches that it must be said aloud – from אמור להם
- 1 אבוי: we only call כהנים to 2 (or more) as per להם
- 2 חסדא: only אהן may call out "כהנים" as per אמור להם
- c ancillary rulings and observations about ברכת כהנים
- i ה' loves ברכת כהנים as per v. 1
- ii Any כהן who participates is blessed as per v. 8
- iii Any כהן who doesn't perform נשיאות כפיים violates עשה 3 – מצוות שמי – ושמו את שמי
- iv Any כהן who doesn't go up to the דיוקן during עבודה ברכת עבודה may no longer come up as per v. 2
- 1 Challenge: ר' אמי ור' אסי: ר' אמי used to come up later
- 2 Answer: as long as they began moving from their place during עבודה, it is all right
- v Tangential ruling: we only give כוס של ברכה to a generous person as per v. 9
- vi Tangents regarding miserly people: homilies on vv. 10-12
- 1 Including: prohibitions against getting benefit from them (v. 11)
- 2 Including: explanation of the declaration made by the elders at ערופה (later: מו:)